

Нехай світлий спомин про покійного захисника стане сильнішим за смерть і назавжди залишиться у пам'яті рідних, колег, друзів, бойових побратимів, усіх, хто його знав, любив і шанував...

Пекучий біль і гіркий смуток війни чорним крилом торкнувся і нашого коледжу. На жаль, смерть – дуже часта гостя у сьогоднішніх реаліях нашої країни. Біль від її приходу встигли відчути на собі як маленькі, так і великі українці.

Обірвалося життя 40-річного Сергія Яворського: в минулому – випускника Ковельського фахового медичного коледжу, єдиного сина колишньої заввідділенням, викладача педіатрії Яворської Валентини Степанівни, батька Валерії, яка теж тут навчалася.

Ворожа куля наздогнала його при виконанні свого професійного та морального обов'язку, саме тоді, коли Сергій поспішав рятувати життя своїх побратимів.

Передчасна смерть спалила його мрії, надії і сподівання. Не стало прекрасної людини, яка ще так багато не встигла у цьому житті.

Йому б ще жити, радіти й тішитися своїми діточками (а їх у нього троє – 2 синочки і донечка), працювати ...

Боляче усвідомлювати, що Сергій вже ніколи не буде з родиною, друзями; більше не переступить поріг своєї домівки, не розділить сімейну радість, не приїде провідати маму свою, не втішить добрим словом та мудрою порадою дружину, своїх діточок, для яких жив, яким віддавав все тепло своєї душі, для яких був і залишиться щирим і ніжним татусем.

Як плаче серце, розривається душа мами. Яке велике випробування для неї відправляти свою єдину кровинку на війну. Як завмирало ніжне материнське серце, коли відчувала, що її дитина в небезпеці. Якого болю зазнала, отримавши вісточку про те, що її синок загинув. Але віра в те, що він живий, жевріла до останнього.

Тяжко ховати свого єдиного синочка, батька, чоловіка, який мабуть зараз янголом дивиться з небес на них і жалкує за ними.

На жаль, важко знайти слова втіхи, неможливо загоїти біль та гіркоту від втрати рідної людини.

Тож нехай світлий спомин про покійного захисника стане сильнішим за смерть і назавжди залишиться у пам'яті рідних, колег, друзів, бойових побратимів, усіх, хто його знав, любив і шанував.

Герої не вмирають, вони залишаються у наших серцях! Вічна пам'ять і слава українському воїну-медику, який захищав рідну Україну, кожного із нас.

Хай Господь дарує Царство Небесне та вічний спокій його душі!

Розділяємо з Вами біль втрати. Сумуємо разом з Вами, підтримуємо Вас у годину скорботи.